"କର୍ମାତୀତ ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ସେବା କରିବାର ନିମିତ୍ତ"

ମଧୁବନ ହେଉଛି ବରଦାନ ଭୂମି, ସମରଥ ଭୂମି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଗର ଭୂମି, ସହଜ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଭୂମି, ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇବାର ଭୂମି । ଏହିଭଳି ଭୂମିକୁ ଆସି ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କଥାରେ ଭରପୁର ଅନୁଭବ କରୁଛ ? କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତି ତ ନାହିଁ ? ଯେଉଁ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି ସେଗୁଡିକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଧାରଣ କରିଲ ? ଏଭଳି ଭାବୁଛ ଯେ ଏଠାରୁ ନିଜର ସେବାସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଏହି ସବୁ ଶକ୍ତି ଗୁଡିକୁ, ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେବି ? ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ, ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପର ଅନୁଭବ କରିଛ ? ନିଜର ସମସ୍ୟା ତ ଦୂରର କଥା କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟାଗୁଡିକର ମଧ୍ୟ ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବି । ସମୟ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ସମସ୍ୟାଗୁଡିକର ବଶୀଭୂତ ହେବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଗଲେ । ତେବେ ସମସ୍ୟାର ବଶୀଭୂତ ହେବା ତ ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଯୁବା ଅବସ୍ଥାରେ ଏବେ ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ବିଧି ଦ୍ୱାରା ମହାବୀର ହୁଅନ୍ତୁ । ସେବାରେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବରଦାନୀ, ମହାଦାନୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ନିଜେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭବ କରି ମହାରଥୀ ହୁଅନ୍ତୁ, କାରଣ ଏବେ କର୍ମାତୀତ, ବାନପ୍ରସ୍ଥ ସ୍ଥିତିକୁ ଯିବାର ସମୟ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ନିଜର କର୍ମାତୀତ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ କର୍ମ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରି ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ପଠାଇ ପାରିବ । ତେବେ ମୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ପାରିବେ । ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ମୁକ୍ତିର ଭିକ ମାଗିବା ପାଇଁ ତୁମ କର୍ମାତୀତ, ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ ମହାଦାନୀ ବରଦାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ଯେପରି ଏବେ ତୁମର ଜଡ ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପ୍ରାରଥନା କରି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛନ୍ତି । କେହି ତ ତୀରଥସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ମାଗୁଛନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଘରେ ବସି ମାଗୁଛନ୍ତି । ଯାହାର ଯେତେ ବାଟ ଯିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି ସେତେ ବାଟ ପରଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯଥାଶକ୍ତି ତଥା ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । କେହି ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ହୃଦୟର ସହିତ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ଆଉ କେହି ମୂରତ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ତୀରଥ ସ୍ଥାନ ବା ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି ବା ସ୍ୱାରଥ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ହିସାବ ଅନୁସାରେ ଯେପରି କର୍ମ ଯେପରି ଭାବନା, ସେହିପରି ଫଳ ମିଳୁଛି । ଏହିଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ମହାଦାନୀ ବରଦାନୀ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାରଥନା କରିବେ । କେହି ତ ସେବାସ୍ଥାନ ବା ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ରୂପକ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବେ ଆଉ କେହି ମହାନ ତୀର୍ଥ ମଧୁବନ ପରଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଯିବେ, ଆଉ କେହି ଘରେ ବସି ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରି ଦିବ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ଅନୁଭବ କରିବେ । ସମ୍ମୁଖକୁ ନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଏବଂ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରଥନା କରିବେ । ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ କରି ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାର ଆଞ୍ଜୁଳି ମାଗିବେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାର କାରଯ୍ୟ ତୀବ୍ରଗତିରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ବିନାଶର ସାଧନଗୁଡିକ ଦିନକୁ ଦିନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହେବା କାରଣରୁ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ସମାପ୍ତିର ନିମିତ୍ତ ହେବେ, ସେହିପରି ତୁମେ ବରଦାନୀ ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଫରିସ୍ଥା ସ୍ୱରୂପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା, ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାରଥନାର ଫଳ ରୂପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବ । ତେବେ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଏହି କାରଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତିବାନ, ଶକ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର, ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର, ଯୋଗର ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ? ସେତେବେଳେ ବିନାଶର ମେସିନାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଏବଂ ବରଦାନ ଦେବାର ମିଶନାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବାକାରଯ୍ୟ ଦୁଇଟିଯାକ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଏକାସାଥୀରେ ଚାଲିବ ।

ତେବେ ବହୁତ କାଳରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେଠାରୁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୀବ୍ର ଗତିବାଲା କର୍ମାତୀତ, ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପରେ ସଦାସର୍ବଦା ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ନ କରିବ ତେବେ ତୀବ୍ରଗତି ସମୟରେ ଦେଲାବାଲା ଦାତା ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦର୍ଶକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବହୁତ ସମୟର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆତ୍ମାମାନେ ତୀବ୍ରଗତିରେ ସେବା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ଏହା ହେଉଛି ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ସବୁଥିରୁ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୀବ୍ରଗତିର ସେବାର ପ୍ରିୟ ଅବସ୍ଥା । ତେଣୁ ଏବେ ଦେଲାବାଲା ଦାତା ହେବାର ସମୟ, ନୁହେଁ କି ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରତି, ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ନେବାର ସମୟ । ଏବେ ନିଜର ସମସ୍ୟା ଭିତରେ ଛନ୍ଦି ହେବାର ସମୟ ଚାଲିଗଲାଣି । ତେବେ ସମସ୍ୟାଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାର ରଚନା ଅଟେ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଆସିଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡିକ ବାସ୍ତବରେ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାର ହିଁ କାରଣ ଅଟେ । ଯେଉଁଠାରେ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ପରିସ୍ଥିତି ବା ବାତାବତରଣ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ୟା ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଏ । ଯଦି ଦୁର୍ବଳତା ନଥିବ ତେବେ ସମସ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆସିଥିବା ସମସ୍ୟା, ସମସ୍ୟା ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସମାଧାନ

ରୂପରେ ଅନୁଭବୀ କରିବ । ଏହା ତ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ମିକ୍କୀ ମାଉସ (ଟି.ଭି.ର ଏକ କାର୍ଟୁନ ଶୋ) ଅଟେ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ହସୁଛ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ୟା ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରୁଛ ? ନିଜେ ବି ମିକ୍କୀ ମାଉସ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ଖେଳ, ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପିଲାଦିନର ଖେଳ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ନା ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କର ନା ସେଥିରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର । ଏହାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ ହୋଇଯାଅ । ବୁଝିଲ!

ତେବେ ସମୟ କ'ଣ କହୁଛି ? ବାବା କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ? ଏବେ ମଧ୍ୟ ଖେଳଣାରେ ଖେଳିବାକୁ କ'ଣ ଭଲ ଲାଗୁଛି ? ଯେପରି କଳିଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରଚନା ମଧ୍ୟ କ'ଣ ହୋଇ ଗଲେଣି ? ମୁରଲୀରେ ଶୁଣୁଛ ନା, ବିଛା ଛୁଆ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଏହିସବୁ ଦୁର୍ବଳ ସମସ୍ୟାର ରଚନା ମଧ୍ୟ ବିଛା ଛୁଆ ଭଳି ନିଜକୁ କାମୁଡିଥାଏ, ଶକ୍ତିହୀନ କରିଦିଏ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ମଧୁବନରୁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଏହି ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରି ଯାଅ ଯେ ଏବେଠାରୁ ନିଜର ସମସ୍ୟାକୁ ତ ସମାପ୍ତ କରିଦେଲି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କାହାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସ୍ୱରୂପ ହେବି ନାହିଁ । ସ୍ୱ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ରହିବି । ବୁଝିଲ!

ଏତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ମେହନତ କରି ଏଠାକୁ ଆସୁଛ ତେଣୁ ତୁମର ମେହନତର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ଏବଂ ସଦା ସର୍ବଦା ମିଳୁଥିବ । ଯେପରି ମୁଖ୍ୟ କଥା ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ନା ଯେ ମରିଯିବି ପଛକେ, ଯେତେ ବି ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁ ପଛକେ କରିବି କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ରତକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ କାୟମ ରଖିବି । ସ୍ୱପ୍ନରେ ବା ସଂକଳ୍ପରେ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ହଲଚଲ ହେଉଛି ତେବେ ତାହାକୁ ପାପ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ ନା । ଏହିଭଳି ସମସ୍ୟା ସ୍ୱରୂପ ହେବା ବା ସମସ୍ୟାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବା— ଏହା ମଧ୍ୟ ପାପର ଖାତା ଜମା କରିବା । ତେବେ ପାପର ପରିଭାଷା ବା ପରିଚୟ ହେଲା— ଯେଉଁଠାରେ ପାପ ହେଉଥିବ ସେଠାରେ ବାବା ମନେ ପଡିବେ ନାହିଁ କି ସାଥୀରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ପାପ ଏବଂ ବାପ (ବାବା) ଦିନ ଏବଂ ରାତି ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ୟା ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ବାବା ମନେ ପଡୁଛନ୍ତି ? ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ନା ? ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛ ସେତେବେଳେ ବାବା ମନେ ପଡୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ରୂପରେ ମନେ ପକାଉଛ, ଅଧିକାରୀ ରୂପରେ ନୁହେଁ । ଶକ୍ତି ଦେଇଦିଅ, ସାହାରା ଦେଇଦିଅ, ପାରି କରିଦିଅ । ଅଧିକାରୀ ରୂପରେ, ସାଥୀ ରୂପରେ, ସମାନ ହୋଇ ମନେ ପକାଉ ନାହଁ । ତେବେ ବୁଝିପାରିଲ ଏବେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ସମସ୍ୟା ଗୁଡିକର ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବା ନା! ନା କେବଳ ନାଚ କରିବା ? ଭଲ ଭଲ ଡ୍ରାମା କରୁଛ ନା! ଏବେ ଏହି ପର୍ବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କର କାରଣ ଏବେ ସେବାରେ ବହୁତ ସମୟ ଦେବା ଦରକାର । ସେଠାରେ ଭକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ହଲଚଲ ହେଉଛ, ଏହା ତ ଭଲ କଥା ନୁହେଁ ନା! ସେମାନେ ବରଦାନୀ ମହାଦାନୀ କହି ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ମୁଡ ଅଫ୍ କରି କାନ୍ଦୁଛ ତେବେ ଫଳ କିପରି ଦେବ! ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଗରମ ଲୁହ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବିଚଳିତ ହୋଇଯିବେ । ଏବେ ମନେ ରଖ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଇଷ୍ଟଦେବ, ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଟୁ । ଆଚ୍ଛା!

ସର୍ବଦା ବହୁତ କାଳର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ, ତୀବ୍ରଗତିର ସେବାରେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସଦା ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ତଥା ସମସ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତକ ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସମସ୍ୟାଗୁଡିକରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁଥିବା କର୍ମାତୀତ ଏବଂ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ନ୍ୟୁୟର୍କ ପାର୍ଟୀ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସି ରହୁଛି ଯେ ଯେପରି ସଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ଆମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟୁ । ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବ । ପେଯରି ସଂକଳ୍ପ ହେବ ସେହିପର କର୍ମ ହେବ । ତେଣୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ । ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମର ଖୁସିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥାଅ । ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମ ଯାହାକି ଭଗବାନଙ୍କର ହୋଇଯିବା— ଏଭଳି ସାରା କଳ୍ପରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଭିତରେ କେବଳ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଏହି ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରିବାରରେ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷତାକୁ ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରଖ । ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ, କର୍ମ ଏବଂ ପରିବାରର ଅଟେ । ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ପାଦରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତି ସର୍ବଦା ତୀବ୍ର ବେଗୀ ହେଉ । ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ସର୍ବଦା ମାୟାଜିତ୍ ଏବଂ ନିର୍ବନ୍ଧନ କରିଦେବ । ଯେବେକି ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରିଦେଇଛ ତେବେ ଆଉ କ'ଣ ବାକି ରହିଲା । କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ତୁମର ନା । ସେହି ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ସମାହିତ ଅଛି । ଜଣଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ, ଏକାଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତି, ଶକ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେଉଁଠି ଜଣେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ରହିବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରୱାନ ଅଟ ନା! ତେବେ ଜଣକୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜ ନା ଅନେକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜ ? ବାବା କେବଳ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରାଉଛନ୍ତି ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ୧୦ଟି ଜିନିଷ ଉଠାଇବା ସହଜ ନା ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଉଠାଇବା ସହଜ ?

ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଜଣଙ୍କର ସ୍ମୃତିକୁ ଧାରଣ କରିବା ବହୁତ ସହଜ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭଲ ଥିଲେ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ଆଚ୍ଛା!

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - “ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର”

ସମୟର ସମୀପତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପର ଗତିକୁ ବାଣୀକୁ ଶୀତଳ ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ କର । ଯଦି ସଂକଳ୍ପର ବେଗ ଦ୍ରୁତ ଥିବ ତେବେ ବହୁତ ସମୟ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଚାଲିଯିବ, ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଶୀତଳତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିନିଅ ତେବେ ବ୍ୟର୍ଥରୁ ବା ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ । ଏହା କାହିଁକି, କ'ଣ, ଏମିତି ନୁହେଁ ସେମିତି, ଏହି ବ୍ୟର୍ଥର ଦ୍ରୁତଗତିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । କେହି-କେହି ପିଲା କେବେ-କେବେ ବହୁତ ଭଲ ଖେଳ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଏତେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆସିଥାଏ ଯାହାକି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆସିଲା ତାହା କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ୍ ପାୱାର (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତି) ଦରକାର । ଯେପରି ଗୋଟିଏ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଫଳ ପଦ୍ମଗୁଣା ମିଳିଥାଏ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ହିସାବ-କିତାବ ଉଦାସ ହେବା, ନିରାଶ ହେବା ବା ଖୁସି ହଜିଯିବା—ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏର ବହୁତ ଗୁଣା ହିସାବରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ରାଜ ଦରବାର ଲଗାଅ ଏବଂ ନିଜର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରୂପୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ହାଲଚାଲ ପଚାର ତା' ସହିତ ତୁମର ଯେଉଁ ମନ ବୁଦ୍ଧି ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ଗୁଡିକ ଯିଏକି ମନ୍ତ୍ରୀ, ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ଚଲାଅ । ଯଦି ଏବେଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ଠିକ ରହିବ ତେବେ ଧର୍ମରାଜର ଦରବାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଧର୍ମରାଜ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଜ ଉପରେ କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ ପାୱାର ନଥିବ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ଫଳାଫଳ ସମୟରେ ଜୋରିମନା ଦେବା ପାଇଁ ଧର୍ମରାଜ ପୁରୀକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ସେଠାରେ ଫାଇନ୍(ଜୋରିମନା) ରୂପରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ରିଫାଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଅ ତେବେ ଫାଇନ୍ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ଦର୍ପଣ । ତେଣୁ ବତ୍ତର୍ମାନର ସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିପାରିବ । ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଯାଞ୍ଚ କର ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଭିତରେ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି କେତେ ଦୂର ଆସିଲାଣି ? ପ୍ରଥମେ ତୁମର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ଯେଉଁମାନେ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି— ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଉପରେ, ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଏବଂ ସଂସ୍କାର ଉପରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ତିନିଟିଯାକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ-ଅଧିକାରୀ ରାଜାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚାଲୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ସର୍ବଦା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଚାଲିବ । ଯେପରି ରାଜା ନିଜେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥାଏ କରାଇଥାଏ କାରଣ କର୍ମ କରୁଥିବା ରାଜ କର୍ମଚାରୀ ଅଲଗା ଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଠିକ୍ ନଥିବେ ତେବେ ରାଜ୍ୟ ହଲଚଲ ହୋଇଯାଏ । ସେହିଭଳି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କରାଇଲାବାଲା ଅଟେ ଏବଂ କରିବାବାଲା ଏହି ବିଶେଷ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତିଥିବ ତେବେ ଏହି ସାକାର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ତାଙ୍କ ଆଧାରରେ ଆପେ ଆପେ ଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବେ । ଯେପରି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଏକ ଧର୍ମ ଥିଲା । ସେହପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱ ଆତ୍ମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ମନ ନିଜର ମନମତରେ ଚଲାଉନଥିବ, ବୁଦ୍ଧି ନିଜର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶକ୍ତିର ହଲଚଲ ସୃଷ୍ଟି କରୁନଥିବ, ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ନାଚ କରାଉନଥିବ, ତେବେ କୁହାଯିବ, ଏକଧର୍ମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ । ତେବେ ଏହିଭଳି କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ ପାୱାର ଧାରଣ କର ।

ତେବେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅଥବା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ମନ ଯିଏକି ତୁମର ସୂକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ଅଟେ ତାହା ତୁମର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିବା ଦରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦରକାର । ଯାହା ଚିନ୍ତା କରିବ ତାହା ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବନ୍ଦ କହିବା ମାତ୍ରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଦରକାର, ସେବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ମାତ୍ରେ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଦରକାର । ପରମଧାମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ମାତ୍ରେ ପରମଧାମରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ନିଜର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ । ଛୋଟ ଛୋଟ ସଂସ୍କାରର ଯୁଦ୍ଧରେ ଏବେ ଆଉ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିନିଅ ତେବେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ, କେବଳ ବାବା ଏବଂ ତୁମେ ଏହି ମିଳନର ଅନୁଭୂତି କରିବାର ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବଦା ରହିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ କୁହାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଏକତ୍ରିକରଣ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ବନ୍ଦ କହିବା ମାତ୍ରେ ସଂକଳ୍ପ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ସଂକଳ୍ପ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ବ୍ରେକ୍ ଲାଗି ଯାଉଥିବ, ଢିଲା ବ୍ରେକ୍ ନୁହେଁ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ରେକ୍ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥିବ । ଯଦି ବ୍ରେକ୍ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗୁଛି ତେବେ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଦୁର୍ବଳ କୁହାଯିବ । ଶେଷ ସମୟରେ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିବ— ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଲଗାଇବାର, ଏହିଥିରେ ହିଁ ନମ୍ବର ମିଳିବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିଲା ତେବେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ଏବଂ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତୃତୀୟ କଥା ନ ଆସୁ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ

ଏକଥା କରିଦେବି, ଏକଥା ଦେଖିଦେବି.... ଏହି କଥା ହେଲା କି ନ ହେଲା । ଏହା କାହିଁକି ହେଲା, ଏହା କ'ଣ ହେଲା— ଯଦି ଏହିଭଳି କୌଣସି କଥା ଆସିଲା ତେବେ ଫେଲ୍ । କୌଣସି କଥାରେ ଯଦି କାହିଁକି, କ'ଣର ଧାଡି ଲଗାଇଦେଲ ତେବେ ସ୍ନେହ ଲମ୍ବା ଧାଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ବହୁତ ସମୟ ଚାଲିଯିବ । ଯଦି ରଚନା ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲ ତେବେ ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ପାଳନା ନ କରି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମୟ, ଶକ୍ତି ସବୁ କିଛି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟର୍ଥ ରଚନାର ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର ।

ଯିଏ ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ଚଳାଇ ପାରିବ ସିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚଳାଇପାରିବ । ତେବେ ନିଜ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ଚଳାଇବାର ଶକ୍ତି ବା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଙ୍ଗ ପାୱାର ହୋଇଯିବ । ଚାହେଁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସେବା ଦ୍ୱାରା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲ କର, ଚାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟବହାର କର— ଉଭୟରେ ସଫଳ ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ବାଣୀର ଶକ୍ତିର ମିଳନ ଦ୍ୱାରା ଯାଦୁ ମନ୍ତ୍ର କରୁଥିବା ନବୀନତା ଏବଂ ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଏବଂ ବାଣୀର ଶକ୍ତିର ମିଳନ ଯାଦୁମନ୍ତ୍ରର କାମ କରିଥାଏ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ସଂଗଠନର ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ସବୁ ଏଭଳି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଯାହାକି ତୁମେ ଭାବିବ ଯେ ଏହା ତ ଯାଦୁ ହୋଇଗଲା । ଏଥିପାଇଁ ତୁମର ମନ ଶୁଭଭାବନା ବା ଶୁଭ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାରେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଉ ତେବେ ମନର ହଲଚଲ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କେବେହେଲେ ନିରାଶ ହେବ ନାହିଁ । ସଂଗଠନରେ କେବେ ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ମନ ଏବଂ ବାଣୀର ସମ୍ମିଳିତ ସେବା ଦ୍ୱାରା ବିହଙ୍ଗମାର୍ଗର ସେବାର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବାରେ ଏହିଭଳି ନବୀନତା ଏବଂ ବିଶେଷତାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ତେବେ ୯ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଜା ସହଜରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବୁଦ୍ଧି ଯଥାର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସେତେବେଳେ ଦେଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****